

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 24 Lipca v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W i l n o.

Zawczora, dnia 22 t. m., z uroczystością obchodzoną tu była rocznica Wysokich Imienin NAYSZAN ERSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI MARYI FEDOROWNY. Zrana w kościołach wszystkich odprawiono się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum laudamus*, wieczorem miasto całe było oświecone.

TURCYA.

Od granic Tureckich d. 7 lipca.
(z Gazety Warszawskiej.)

Kronika Grecka umieściła Dziennik obleżenia Missolungi od d. 26 maja do 15 czerwca: „Dnia 26 maja (pisze Kronika) chcieli turcy zdobyć dwie baterye nasze. Wysypali nową baterya, i strzelali do bateryi Bozzari, chcąc ją zniewolić do milczenia. Dnia 27 w nocy rzucił nieprzyjaciel kilka bomb. Odpowiedzieliśmy na nie granatami, które wielką szkodę zrzędyli nieprzyjacielowi. Trwoga ogarnęła całe jego woysko. Rumeli Walessi pokłada całą nadzieję w przybyciu floty. Baterya nasza Franklin bardzo niszczyła nieprzyjaciela. Dnia 28 było mocne strzelanie. Nieprzyjaciel strzelał kamieniami; zdaje się więc, iż mu kul braknie. Wysypaliśmy 3cią baterya między baterjami Franklin i Korai. Dnia 29 korpusy Bozzarisa, Zabella i Kirisskachi zebrały się w Salona, i ciągną na pomoc. Nieprzyjaciel cierpi niedostatek wszystkiego. 3000 albańczyków zasłania wąwozy, a Kaklamoniowie stoją w zewnętrznych szanicach. Dnia 30 nieprzyjaciel mocno strzelał, lecz nieszkodliwie; żołnierze nasi śmieli się z tego. Dnia 31 maja i i czerwca wpadło kilka bomb do miasta. Bryg Leonidas zawinął i przywoził żywność i potrzeby wojenne. Odebraliśmy wiadomość, iż flota turecka znajduje się jeszcze w Dardanellach. Od d. 2 do 4 czerwca nieprzyjaciel mocno strzelał, ale nie zrzędył wielkiej szkody. Jednego dnia wypotrzebował przeszło 200 kul i bomb. W nocy z dnia 4 na 5 czerwca wysypał nieprzyjaciel nową baterya naprzeciw baterji Franklin. Strzelał nayoczęściej do miasta. Od d. 5 do 15 czerwca chciał nieprzyjaciel zdobyć szanice nasze, lecz doznał dzielnego odporu. Po odebraney wiadomości o zwycięztwie morskiem odniesionem nad flotą turecką, baterye i okręty nasze w porcie strzelały na znak radości.”

Porta (pisze Dostrzegacz Smyrneński) zaniechała uderzenia na wyspy, a przedsięwzięła podbić Moreę, dokąd kilka korpusów tureckich wkrocza. Ibrahim basza wkrótce po wyładowaniu swoim w Modon, posłał zaufanego oficera do Stambułu, uskarżając o się na nieczynność jenerałów tureckich. Oficer ten oświadczył W. Sultanowi, iż jeśli korpusy tureckie nie ruszą, w tym razie Ibrahim basza nie mogąc dać odporu grekom, będzie musiał ustąpić z Morei. Zaraz potem Reszyd basza odebrał surowy rozkaz, aby spiesznie ciągnął i dane zlecenie uskutecznił. Dowódcom w Tessalii kazano także niezwłocznie ruszyć do Morei.

— Dnia 8. —

List z Tryestu pod d. 6 b. m. donosi, iż okręt, który d. 17 czerwca wypłynął ze Stambułu, spotkał

flotę grecką pod Cerigo. Kapitan basza, którego Seraskier Reszyd basza od kilku miesięcy nadaremnie oczekuje pod Missolungą, znajdował się jeszcze w Suda. Ibrahim basza był w Nissi, o pół mli od Kalamaty, i (jak widać) nie chce się oddać od brzegów. Listy pisané przez greków wystawują smulny stan jego.

Ostatnie wypadki w Grecyi, a mianowicie w Morei, uczyniły tém większe wrażenie, iż stronnictwo angielskie oczywiście upadło i straciło przewagę w Napoli di Romania. Konduriotti i Maurokordato uważani byli za naczelników stronnictwa angielskiego.

Kapitan basza Husrey-Mehmet, którego grecy nazywają Topal baszą dla tego, iż kuleje na nogę, przed wypłynieniem swoim z Dardanellów, pisał następujący list do jeneralnego konsula francuzkiego w Smyrnie: „Dawna nasza przyjaźń i znajomość uprzająają wszelką wątpliwość o wzajemnych naszych uczuciach. Dnia 19 miesiąca Ramazan, przy pomocy Naywyższego, stanęliśmy na kotwicy w Dardanellach. Za 4 lub 5 dni myślemy udać się dla przywiedzenia buntowników do postuszeństwa Jego Sultańskiej Mości. Oby Bóg błogosławił przedsięwzięciu naszemu i użyczył nam zupełnego zwycięztwa! Wystaliśmy do Smyrny Mustafę Agę, Bacha-Reja pałacu Admiralicji W. Sultana, w znaczeniu sprawującego interessa nasze. Jesteśmy przekonani, iż WPan, przez przyjaźń ku nam, mieć będziesz niejaki wzgląd dla niego. Choćby WPan oddawał mu listy swoje i to co chcesz, aby nas doszło. Labo przeświadczeni jesteśmy o trwałey przychylności WPana ku nam, pragniemy atoli powiększyć ją, jeśli bydyż może, i dla tego piszemy do WPana ten przyjacielski list, abysmy się dowiedzieli o zdrowiu WPana, i prosimy mieć względy na osobę, którą WPanu polecamy.”

FRANCYA.

Paryż dnia 12 lipca.

(z Korrespondenta Warszawskiego)

Pan Costa czytał niedawno w akademii umiejętności rozprawę, w której twierdzi, iż żółta gorączka nie jest wcale zaraźliwą, i na dowód jak mocno jest o tém przekonany, podaje wspólnie z doktorami Lassis i Lassere następujące propozycye: 1) minister spraw wewnętrznych jest proszony, ażeby w naczyniach, przystępu powietrza niedopuszczających, kazał sprowadzić z Antillów do Marsylii lub do innego portu francuzkiego odzież po ludziach, którzy na żółtą gorączkę pomarli; 2) Odzież tę nosić mają ludzie zupełnie zdrowi przez dni 40 pod dozorem lekarzy. Że zaś nie tak łatwo poddałby się kto temu doświadczeniu, więc PP. Lassis i Lassere przyrzekli uczynić z siebie samych tę ofiarę.

Dawny zwyczaj (we Francyi) dzwonienia podczas grzmotów zrzędył niedawno wielkie nieszczęście we wsi Taurisse, w powiecie Carcassonne. Dnia 26 czerwca wzniosła się na tamecznym horyzoncie potężna burza; młodzież szkolna jak zwykle, pobięła czém prędzey do kościoła dzwonić na chmurę. Wkrótce piorun uderzył, zabił 16toletniego chłopca i uszkodził niebezpiecznie kilku innych.

Paryż dnia 16 lipca.
(z Gazety Börsen Halle).

Xiążę Northumberland otrzymał od N. Pana w upominku tabakierę, dyamentami sadzoną i ozdobioną J. K. M. wizerunkiem.

Wielki jałmużnik rozesłał do proboszczów paryzkich 6000 franków dla ubogich, w imieniu Xiążęcia Northumberland.

Gdy śledztwo w sprawie P. Ouararda Królewskiemu sądowi przesłane zostało, sąd mianował kommissyą śledczą do ministra stosunków zewnętrznych, izby ją przesłał do Konstantynopola dla wysłuchania jenerała Guilleminot. W tych dniach rada, trudniąca się śledztwem, zapytała ministra urzędowie o wypadku tego wysłuchania, i otrzymała odpowiedź, że pisma znajdują się w biurach strażnika pieczęci, gdzie dalsze badania okazały, że kommissya śledcza jeszcze nie jest wysłaną.

Intendent wojskowy P. Sicard z Conciergerie przeprowadzony został do szpitalu.

Król Jmć dał prezydentowi protestanckiego konsystorza w Nimes, P. Olivier, krzyż legii honorowej.

Podług gazety J. d. Debats, P. Valmy, adjutant jenerała Guilleminot, pojechał ze Stambułu do Nauplion, dla dopomnienia się o francuzkie okręty, zabrane przez greków, w jakim także celu i flota austriacka tam się znajdowała.

Onegdaj po 30 leciach znowu pierwszy raz była promocya do doktora w Sorbonnie. Xiądz Faudet w dysertacyi publiczney bronił przywilejów kościoła gallikańskiego.

Xiążę San Fernando wyjedzie do południowej Francyi; jego małżonka, ciotka N. Króla Katolickiego do Madrytu; a jej siostra Xiążna Pokoju (hrabini Chinchon) do Szwajcaryi.

P. Recacho tak jest ścisły w sprawowaniu swego urzędu, że nawet jeneralny sekretarz junty apostolskiej musiał Madryt opuścić.

P. Keratri wydał pisemko: o nabożeństwie w ogólności, a szczególnie o stanie jego we Francyi.

HISZPANIA.

Madryt d. 29 czerwca
(z Gaz. Hamb. Börsen Halle).

Jenerał la Loyere, dowódca francuzko-szwajcarskiej brygady, opuszcza w tych dniach stolicę. Xiążę Broglie zastąpi jego miejsce.

Dzisiaj rano nadbiegli gońcy z wielu miejsc, a między innymi z Andaluzyi i Katalonii; dzisiaj wieczorem głośno mówić zaczęto, że przywieźli Rządowi wiadomości o zaburzeniach.

Znajdujące się w bliskości królewskiej fabryki sukienki Guadalaxara i Brihuega, założone przez Karola III, zatrudniały dawniej 30,000 ludzi. Dla przyprowadzenia ich do stanu dawniej kwitającego, towarzystwo francuzkie, któremu Król Hiszpański owe fabryki na 40 lat ustąpił, otworzyło pożyczkę 600,000 f. s. 15 milionów franków, które na 6000 obligacyi podzielone, od bankiera Elwarda młodszego w Londynie są zaciągnięte.

— Dnia 30. —

(z Gazety Warszawskiej.)

Ministrowie często się zgromadzają i naradzają względem środków zasilenia wycieńczonego skarbu. Margrabia d'Almanara bywa zawsze na tych zgromadzeniach; a że bankierowie zagraniczni nie chcą pożyczyć pieniędzy, przymuszona zaś pożyczka w kraju nie bierze skutku, dotąd więc narady w tej mierze były nadaremne.

Przybył tu jenerał Laserna. Valdes i Merconhini, którzy dowodzili wyprawą do Tarifa, i niedawno na okręcie amerykańskim musieli uciekać z Tangeru do Gibraltaru, popłynęli teraz do Londynu.

Dnia 22 b. m. fregata wojenna angielska przybyła z Gibraltaru pod Kadyx. Dowódca brygady francuzkiego karakuł jej oświadczyć, aby nie zawiązała do portu, nie odbywszy kwarantanny, i aby tym końcem udała się do lazaretu w Mahon. Dowódca fregaty twierdził, iż w porcie hiszpańskim nie uznaje innej władzy prócz hiszpańskiej, i bez odbywania kwarantanny zawiązał do Kadyxu.

— Dnia 1 lipca. —

Zapalone stronnictwo nie zdołało tego dokazać, aby były minister Cruz wrócił do urzędu; pozwolono mu tylko oddalić się z Valladolid, mięscą wygnania, i mieszkać w jakiej bądź prowincyi, byleby nie w Madrycie.

Stan prowincyi naszych (pisze paryzki Dziennik Rozpraw) jest bardzo smutny; rozruchy w stolicy d. 16 czerwca dały powód do zaburzenia publiczney spokojności w wielu miejscach prowincyi Biskai i Dawney Kastylii.

Jeden z półków jazdy został oddany pod rozporządzenie jeneralnego intendenta policyi; gdyby wycieńczenie skarbu nie dozwalało skutecznici zamysłu Pana Recacho, względem utworzenia korpusu żandarmeryi.

Listy z Saragossy donoszą o uwięzieniu wielu osób, z powodu odkrytey korespondencyi z liberalistami w Gibraltarze.

Jenerał Quesada wyjechał do Biskai, a Margrabia Campo Sagrado do Barcelony, obadwa jako wielkorządcy tych dwóch prowincyi.

ANGLIA.

Londyn dnia 12 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Wczora i dziś odprawiała się tu rada gabinetowa w wydziale spraw zagranicznych.

Z powodu liczniejszych czynności w wydziale osad, Pan Hay mianowany został drugim podsekretarzem stanu, jak było przed rokiem 1816.

Pan Hudson Lowe, dawniej gubernator wyspy Ceylon, na miejscu jenerała Campbell.

Z rozkazu Królewskiego otworzono dla publiczności wody mineralne w wielkim zwierzyńcu windsorskim. Codzień używa tych wód 200 do 300 osób, a w niedziele lub święta przeszło 500.

Słychać, iż poseł portugalski domagał się zastosowania do Lorda Cochrane istnącej dotąd uchwały Parlamentu, która zabrania zaciągać ludzi do obcej służby. Fregata Peranga ma wrócić do Rio-Janeiro; nie zdaje się atoli, aby Cochrane popłynął na niey, chociaż dotąd jeszcze wszystkie rozkazy wydaje. Będący na niey ludzie dostali trzymiesięczną płacę i to, co im przypadło ze zdobyczy; niektórzy stracili już pieniądze i udali się znowu na fregate; inni chcieli dobrowolnie służyć na okrętach angielskich, lecz ich nie przyjęto.

Jedna z gazet amerykańskich pisze, iż Józef Bonaparte myśli zwiedzić Irlandyą.

Listy z Hawanny donoszą, iż tam do stronnictwa rojalistowskiego należą wszyscy starzy kupcy i posiadacze plantacyi, gubernator i wszyscy podwładni urzędnicy, mionieypalność i mała część xiąży; a stronnictwo republikanckie składa się z młodzi kupcy, młodzi posiadacze plantacyi, prawnicy, biskup, xiąża świeccy po większej części, i znaczna liczba wojska. Do tego przydać wypada murzynów, tajnych agentów meksykańskich i kolumbijskich, korespondencye hiszpanów, którzy się z oyczyzny oddalili, upadek handlu i zamknięcie wyspy Kuba przez kapry republikanckie.

Do Sincapure przybył poseł rządcy niepodległego właściciwego Borneo, zapewne w zamiarze zawarcia traktatu handlowego.

Londyn dnia 13 lipca.

(z gazety Journal de Francfort)

Osoba, mająca dokładną znajomość handlu, wyjechała przeszłego tygodnia z Londynu, z ważnym poleceniem od Rządu. Ma ona zwiedzić kraje północney Europy, w celu powzięcia dokładnych wiadomości o oenie, za jaką rolnik zagraniczny może dostarczyć zboża i przesać je do Anglii. Raport o tém będzie podany ministrom, nim wezmą pod rozwagę prawa w tym przedmiocie, które mają być podane w parlamencie na przyszłym posiedzeniu.

— Zeszłego czwartku wypłynęło z portu Liverpool około 100 okrętów kupieckich. Widok tej floty prawdziwie był zachwycającym.

— Dnia 28 czerwca Pan O'Connell przesłał

list katolikom irlandzkim, wymierzony szczególnie przeciw Lordowi *Liverpool* i mowie Xiążęcia *York*, niemniej też nie oszczędza w nim i *P. Bellew*.

P. O'Connell znajduje pociechę w niedokładności bilu; zapewnia, iż nie naruszając jego, można uczynić połączenie wszystkich klas katolików irlandzkich, że może ten bil łagodzić okropności ich poniżenia, gdy tym czasem sami dochodzić będą przypuszczenia do równości praw, innemi środkami, również prawnymi.

W tym liście *P. O'Connell* ma dwa przedmioty na celu: w jednym zaslonienie katolików od zamachu uczynionego przez Pana *Bellew* utworzenia partii pomiędzy nimi; w drugim tłumaczenie się dla czego nie odkrywa swojego planu; wstrzymywania się jego przyczyną w tej mierze jest trwałe posiedzenia Parlamentu, któryby mógł przydać dodatek do bilu *P. Gulburna*. Ale, powiada on, czas rozeyscia się parlamentu, da nowe życie stowarzyszeniom katolików. Żądał tylko dwóch dni dla doryżności swych planów. Kończy następującym sposobem: Komitet z 21 członków rozpoczął swe posiedzenia, za jeden lub dwa dni; ułoży raport niezwłocznie po zamknięciu posiedzenia terażniejszego parlamentu. Proszę W Panów o ułaskawienie dla mnie na kilka dni więcej, a ja im zaręczam trzy rzeczy: 1) Że mniemanie, ogłoszone przez *P. Bellew*, przez niego samego uważane będzie za wcale nie stosowne do nowego stowarzyszenia katolików. 2) Że to nowo utworzone stowarzyszenie będzie miewało swe obrady do przyszłego posiedzenia parlamentu, i zjedna wdzięczność i szacunek u protestantów i katolików państwa Brytańskiego, nie naruszając żadnego istniejącego prawa; i że żaden z jego członków nie dopuści się przez jakiegokolwiek tłumaczenie oskarżeń lub prześladowań zbrodniczych. 3) Że ja sam chcę zebrać nową składkę katolików irlandzkich i dla czynów chwalebnych. Z temi zapewnieniami, zostawuje na czas krótki ten przedmiot. Moi współobywatele mogą polegać na mnie i być przekonanymi, że dopełnię wiernie danego słowa. Proszę ich tylko, aby odrzucili ze wgardą wszelki zamach, mogący zasiać wśród nas niezgodę i kłótnie. Pamiętajmy wszyscy, cośmy powinni, i to jest uroczysty i święty obowiązek, względem naszej oyczyzny i religii, z umiarkowaniem działać, a nade wszystko ze stałością i jednością.

— Dnia 16 lipca. —

(z Korrespondenta *Hamburskiego*).

Niedawno znaleziono w archiwach państwa wiele ważnych rękopisów, a między innemi znajome dzieło *Miltona: de Fide Christiana*. Król Jmé mianował komisyyą do dalszych wyszukiwań, złożoną z mówcy Izby niższej, *PP. Peel, Wynn, Croker* i *Hobhouse*.

— Wkrótce spodziewany tu wielkorządca wysp Jońskich, *Sir Fryderyk Adams*, za urlopem. Godna uwagi, że po jego przybyciu zjadą się tu wszyscy gubernatorowie angielskich posiadłości, na morzu śródziemnem i na brzegach jego leżących.

— *P. Kanning* cierpi znowu u podagrę i bawiąco na wsi z pokoju wychodzić nie może.

— Przybył z *Vera Cruz* okręt *Egeira*, który przywiózł *P. Morrier* ratyfikacją traktatu handlowego między Wielką Brytanią i Meksykiem.

— Dyktator *Paraguay*, *Don Jose Gaspar Rodriguez de Francia*, skassował zakony. Mający stopnie kapłańskie mogą się sekularyzować, a inni dostać pensye. Dobra ich przyłączone zostały do dóbr narodowych.

— Niedawno utworzyło się tu niemieckie towarzystwo, którego głównym celem jest rozmawiać po niemiecku a do którego należą niemieccy posłowie, uczeni i znakomici kapey. Panowie *Dr. Nohehden, Dr. Küper* i *Akermann* są dyrektorami, a *P. Huttner* z ministerjum stosunków zewnetrznych obrany jest sekretarzem.

NIDERLANDY.

Bruxella dnia 10 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Założone w roku 1818 osady ubogich w nieu-

prawnych lub odlegiem leżących okolicach kraju naszego, zapewniły sobie po kilkoletnich doświadczeniach byt dobry. Ludność wszystkich osad, która d. 1 kwietnia 1823 wynosiła 2939 dusz, liczy teraz 12,000. Trudno wyrachować wszystkie korzyści wynikające z założenia tego instytutu, który stawia wstanie swobody i utrzymania się tylu nie-szczęśliwych, walczących codziennie z troskami; kłótry przytłumia zarędy zbrodni w licznych dzieciach gorszonych aż dotąd złym przykładem i zdziczałych; który wykształca przymioty, sposobiąc je na po-bożnych, obyczajnych i użytecznych członków towarzystwa; który nakoniec tysiące osób przyzwyczajają do porządku, czystości i praoy, wpaja w nich naukę religii, nakazuje odwiedzać Świątynie Pańskie, i czyni wolność tych, którzy ją przez swoje czcze życie zmarnowali, zawisłą od stopnia swojej poprawy.

— Dnia 13. —

Wczora dana była w zamku letnim *Laeken* świetna uroczystość dla Królewica *Fryderyka* i Małżonki jego. Około godziny 9tey przybyła na bal Królowa w towarzystwie swey rodziny i pierwszych osób dworu; a nieco później przybył Monarcha. O 11tey obecni goście, których było przeszło 600, siedli do stołu. Bal trwał do godziny 2giey po północy.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Potrzeba drzewa do budowy powiększyła się nadzwyczajnie w Anglii, a zwłaszcza w *Londynie*, gdzie w przeciągu zeszłego roku, 12,000 nowych domów wystawiono. Dla tego sprowadzono znaczną ilość drzewa z krajów północnych. Jeszcze w końcu kwietnia przepłynęło przez *Sund* 135 okrętów z drzewem, przeznaczonóm do *Londynu* i t. d.

Przedsiębierycy mostu, zwanego *Waterloo* w tuteyszej stolicy chcą prosić Parlamentu, aby go mogli puścić na loteryą: gdyż nie są w stanie ponoszenia wydatków na jego utrzymanie. Akcye tego mostu na 100 funtów szterlingów, sprzedają się teraz po 6 funt. szterl. i 10 szylingów.

Według raportu komisyyi o stanie edukacyi w Irlandyi, 512,016 dzieci uczy się w szkołach elementarnych, a tak od roku 1812 liczba uczniów prawie się podwoiła. Po ułożeniu się 4 arcy-biskupów irlandzkich z komissarzami rządowymi, dzieci katolików mają się osobno uczyć religii swojej, inne zaś nauki mają brać wspólnie z dziećmi protestantów.

Professorowie anatomii, są w *Londynie* bardzo dobrze płatni. Jeden z nich, mający 150 uczniów, bierze rocznie za lekcya półroczną, codziennie godzinę czasu mu zabierającą, 2500 gwineów. Oprócz tego, każdy z uczniów płaci mu 10 gwineów. Za zwiedzenie szpitalów ma około 1500 funtów szterl. nagrody. Zatem roczny jego dochód wynosi do 250,000 zł. pol.

Koszta wielkiego kanału w Rzeczypospolitey *New-York* wynoszą blisko 8 milionów dollarów, a procenta roczne dla akcyonaryuszów 420,000 dollarów. Ciągnie się przeszło na mil 80, szeroki jest na 40, a głęboki na 4 stopy. W roku zeszłym przychod z cła był większy niż na zapłacenie procentów potrzeba było, tak, iż cały kapitał z samego cła w 10 latach będzie mógł być zapłacony, a roczny dochód potem półtora miliona dollarów wynosić będzie. Tak szczęśliwy wydatek tego przedsięwzięcia był powodem, że siedmnaście kanałów innych w samy Rzeczypospolitey *New-York* założone będą.

W jednym z paryzkich sądów policyi porprawczyey odbywała się onegdaj rzadka sprawa. Oskarżono 6 ludzi, iż dla oszukaństwa zebrali się w towarzystwo pod firmą: *Lopoute* i współuików. Niejaki *Lopoute*, naczelnik tego towarzystwa, przy pomocy współników swoich, mieniąc się: to *Vice-Hrabią Dalberg*, to adjutantem generała *Molitor*, to kupcem winnym i t. d., brał oszustwskim sposobem od wielu osób pojazdy, konie, instrumenta muzyczne i rozmaite towary. Skazano winnych na karę, prawem przepisaną.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

По волю Г. Главнокомандующаго Лю Арміею Генерала отъ Инфантеріи Графа Сакена, Генераль Иншенданшъ Арміи объявляешъ, что на поспавку провіанша, а на нѣкоторыхъ пунктахъ овса въ Динабургъ же и соломы, будущъ производиться торги въ Казенныхъ Палатахъ тѣхъ Губерній, гдѣ войска расположены; имено: 1е, Курляндской, Лифляндской, Калужской, Псковской, Черниговской, Волынской и Минской включая некоторые пункты на поспребность цѣлаго года, шо есмь. съ 1го генваря 1826 по 1е генваря 1827 года, а для Риги, Динамида и Мишавы полугодовыхъ кромѣ того запасовъ; Вишебской въ сухопутные пункты съ 1го генваря 1826 по 1е генваря 1827 года, а въ Придвинскіе, Полоцкъ, Вишебскъ, Велижь, Суражь, Дризу, Креставку и Динабургъ, а также, Курляндской, Илукшны и Минской Друю съ 1го Июля 1826 по 1е Июля 1827 года; Смоленской на поспребность сей Губерніи съ 1го генваря 1826 по 1е генваря 1827 года, и помянушихъ Придвинскихъ пунктовъ Вишебской, Курляндской и Минской Губерній съ 1го Июля 1826 по 1е Июля 1827 года; Могилевской съ 1го Генваря по 1е Июля 1826 года, Владимирской на поспребность для Покрова, Александрова, Переславль-Залескаго и Юрьевъ-Польскаго съ 1го генваря 1826 по 1е генваря 1827 года, а въ прочіе прилегающіе къ водной коммуникаціи съ 1го Июля 1826 по 1е Июля 1827го года; Воронежской, Тамбовской, Екатеринославской, Полтавской, Слободско-Украинской, Тульской, Рязанской, Орловской, Курской и Виленской, на поспребность съ 1го Генваря по 1е октября 1826 года; 2е, сверхъ того произведены будутъ торги въ Тамбовской и Рязанской Казенныхъ Палатахъ, Владимирской Губерніи для магазейновъ прилегающихъ къ водной коммуникаціи на поспребность съ 1го Июля 1826 по 1е Июля 1827 года.

Торги назначаются осенью сего 1825 года во всехъ Палатахъ во одно время какъ для мѣстной поспребности, такъ въ нѣкоторыхъ и для магазейновъ другихъ Губерній, такимъ образомъ:

Перваго разряда торги октябрю 8, 9 и 12, переторжки октябрю 13, 15 и 16 въ Казенныхъ палатахъ: Воронежской, Екатеринославской, Полтавской, Слободско-Украинской, Волынской и Тамбовской.

Второго разряда торги октябрю 13, 15 и 16 переторжки октябрю 20, 21 и 23 числа въ Курляндской, Лифляндской, Псковской, Тульской, Орловской, Курской, Калужской, Рязанской, Смоленской и Владимирской.

Третьяго разряда торги ноябрю 3, 4 и 5, переторжки ноябрю 9, 10 и 11 въ Черниговской, Виленской, Минской, Вишебской и Могилевской.

На сіи сроки вызывающіяся желающія къ торгамъ съ законными залогами во уваженіе по мѣсячной поспавки припасовъ въ плашую часть прошивъ подряду, а на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общественныхъ отъ дворянства поспавокъ, кои остаются на одномъ доврїи; вѣдомости о поспребности въ каждой Губерніи будутъ разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ открышы, а равно объявлены будутъ и кондѣціи и прочія правила на основаніи коихъ должны производиться поспавки. М. Шкловъ, Июля 11 дня 1825 года.

Генераль Иншенданшъ 1й Арміи Аршиллери Генераль-Майоръ *Шуроговъ*.

1. Зволїи Пана Глѣвнодовдзачаго Ісзз Арміз Женераля пєхоты Нрабєго Сакена, Женераля Інтєндєнта Арміи оглєсззз, із на доставє провїанту, а до нєкѣторыхъ пунктовъ овса, до Дынебургз ззз і слѣмы, бєдзз сїє odbyвzч тєргї в Ізбзх Скарбовыхъ тыхъ губерніз, гдє зєйска сзз розлѣзѣне, мїановїцє: 1) В Курляндзкєй,

Інфлзнтскєй, Калускєй, Псковскєй, Чернїгѣвскєй, Волюнскєй, і Мїнскєй, вылєчзззз нєкѣторє пункта, гзз потрєбє цєлєго року, то жєст: од 1го стycznїа 1826го до 1го стycznїа 1827го року, а длз Ругї, Дынамунды і Нїтзвѣ полѣроczныхъ опрѣcz тєго ззпзсѣвѣ; Вїтєбскєй до пунктовъ лздовыхъ од 1го стycznїа 1826го до 1го стycznїа 1827го року, а нзд Дзвїнз полѣзѣzonych, Полѣцкз, Вїтєбскз, Вїєлїзз, Суразз, Дрызз, Крзслзвкї і Дынебургз, зз тзкоз Курляндзкєй, Ілукшзтѣ, і Мїнскєй Друї од 1го лїпцз 1826го до 1го лїпцз 1827го року; Смѣлєнскєй нз потрєбє тєй губернії од 1го стycznїа 1826го до 1го стycznїа 1827го року; і помїєнїоныхъ нзд Дзвїнз полѣзѣzonych пунктовъ, Вїтєбскєй, Курляндзкєй, і Мїнскєй губернії од 1го лїпцз 1826го до 1го лїпцз 1827го року; Мѣлїєвскєй од 1го стycznїа до 1го лїпцз 1826 року; Влѣдзїмїєрскєй нз потрєбє длз Пѣкрѣвз, Алєксздрѣвз, Перєслзвлз-Ззлєскєго і Журжєвз Пѣлскєго од 1го стycznїа 1826го до 1го стycznїа 1827го року, зз до дзлзшыхъ przyleгłыхъ до воднєй коммунїкзцїї од 1го лїпцз 1826го до 1го лїпцз 1827 року; Ворѣнєзкєй, Тзмовскєй, Екзтерьнѣслзвскєй, Пѣлтзвскєй, Слѣбѣдзкѣ укрзїнскєй, Тулскєй, Рїззззнскєй, Орлѣвскєй, Курскєй і Вїлєнскєй, нз потрєбє од 1го стycznїа до 1 пздзїєрнїкз 1826 року; 2) опрѣcz тєго odbyвzч сїє бєдзз тєргї в Тзмовскєй і Рїззззнскєй Ізбзх Скарбовыхъ, Влѣдзїмїєрскєй Губернії длз мзгзззїновъ przyleгłыхъ до воднєй коммунїкзцїї нз потрєбє од 1 лїпцз 1826 до 1го лїпцз 1827 рзку.

Тєргї нзззчзззз сїє в жєсїєнї тєрззїнєвскєго 1825 року, вє вшзсткїхъ Ізбзх в жєднѣмъ czaszє, тзк длз мїєєсѣцѣвєй потрєбє, жзко в нєкѣторыхъ і длз мзгзззїновъ іннєхъ Губернїз, тѣмъ зпѣсѣбѣм:

Пїєрвєго oddzїzлz тєргї пздзїєрнїкз 8, 9 і 12, przєтєргї пздзїєрнїкз 13, 15 і 16 в Ізбзх Скарбовыхъ: Ворѣнєзкєй, Екзтерьнѣслзвскєй, Пѣлтзвскєй, Слѣбѣдзкѣ укрзїнскєй, Волюнскєй і Тзмовскєй,

Другїєго oddzїzлz тєргї пздзїєрнїкз 13, 15 і 16, przєтєргї пздзїєрнїкз 20, 21 і 23 в Курляндзкєй, Інфлзнтзкєй, Псковскєй, Тулскєй, Орлѣвскєй, Курскєй, Калускєй, Рїззззнскєй, Смѣлєнскєй і Влѣдзїмїєрскєй.

Трєцїєго oddzїzлz тєргї лїстѣпздз 3, 4 і 5, przєтєргї лїстѣпздз 9, 10 і 11 в Чернїгѣвскєй, Вїлєнскєй, Мїнскєй, Вїтєбскєй і Мѣлїєвскєй.

Нз тє термїнѣ зѣвѣвззз сїє зѣчззчззз нз тєргї з прзвнєнїємъ євїкѣцїзми в стѣснѣнѣ до мїєєєczнєй достзвѣ ззпзсѣвѣ в пїзтєй czєєєє przѣcz огѣлнєныхъ од Згрозмздзєнъ szlacheckїch достзвѣ, кѣторє позѣстззз нз сзмєєй вѣнѣсїї; вїзвѣдомѣсїї о потрєбїє в кзждєй Губернїї бєдзз розєслзнє до Ізб Скарбовыхъ в своємъ czaszє, і публїczнє в нїхъ одкрытє, рззємъ обжзвїонє бєдзз і вэрзнкї і іннє прзвїлз, нз мѣцє кѣлѣрєхъ мззз сїє czынїє достзрєчєнїз.

М. Шклѣв. Днїз 11 лїпцз 1825 року.
Женераля Інтєндєнтз 1шєй армії Женераля Мзжѣр Артыллєрїї Пїрѣхѣв.